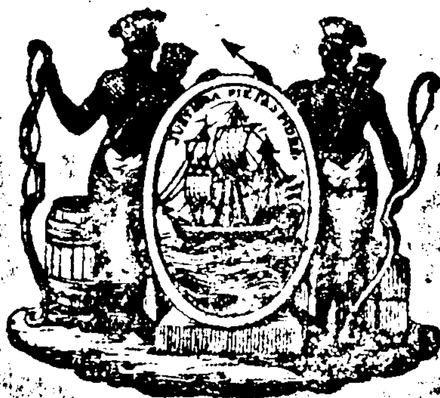
No. 39. Ao. 1848.
Donderdag, 30 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 27 *Maart* 1848.

Bij Gouvernements-resolutie van den 25sten dezer maand No. 419, is de Heer ANDRIES DE RANDAMIE benoemd tot *Exploicteur bij het Geregtshof te* Suriname.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 27 *Maart* 1848.

(7090) Bij Gouvernements-resolutie van den 25sten dezer maand No. 421, is aan HENDRICA ELISABETH WORMERVEER gepermitteerd, om met weglating van haren familienaam van WORMERVEER, dien van MEIJER aantenemen en zich alzoo voortaan te noemen:

HENDRICA ELISABETH MEIJER.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 27 *Maart* 1848.

(7091) HILLARD BLEIJ heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements - Secretarie.

POST-KANTOOR.

Belanghebbenden worden bij deze verwittigd, dat Z. M. Brik *SNELHEID* Kommandant EEG, op den 8sten April aanstaande, de reis over *St. Martin* naar *Nederland* zal aannemen.

Zullende de met dien Bodem te verzenden Brieven-pakketten, op den 7*den te voren* des middags ten 12 uren worden gesloten.

Paramaribo den 29 *Maart* 1848.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

(7077) Op Vrijdag den 7den April e. k., des nademiddags ten *vier* ure, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde* Boedels, in het Huis aan de *Saramacca Straat*, bewoond geweest door wijlen den Heer HENDRIK ADOLF BUHK, door den Vendumeester A. SALOMONS, in het openbaar doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van wijlen opgenoemde, bestaande in: *LIJFKLEEDEREN, MEUBELEN, KOPER* en *IJZERWAREN*,

Mede:—~~De Slavin genaamd~~ *Christina* en haren Zoon *James*, aankomende denzelven Boedel.

Paramaribo, den 29 *Maart* 1848.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Aanstaande Zaturdag den 1 April, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone *Exercitie* met de BRANDSPUITEN plaats vinden, zullende de *Brandmeesters, Onderbrandmeesters* en verdere *Werklieden*, ten *half zes* ure present moeten zijn aan het locaal der Spuit, waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 30 *Maart* 1848.

De Opper-Brandmeester
H. G. ROUX.

(6538) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

Twee derde aandeelen in de Plantaadje *CALEDONIA*, cum annexis, gelegen aan de river *beneden Saramacca*, tusschen de Plantaadje *Concordia* en de verlatene Plantaadje *Greenfield*, aankomende FERGUS CARSTAIRS, op den 18den Maart 1848 onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 28 *Maart* 1848.

A. DE RANDAMIE,

[7095] *SEQUESTERS* in de Plantaadje *Leasowes en Clyde*, bieden bij publieke inschrijving te koop aan:

21 Balen schoone KATOEN,
(allen min of meer beschadigd)

Alsmede:

1 Baal vuile dito.

ter bezigtiging in de Waag.

Waarvan de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 3den April e. k., des morgens ten 9 ure, ter Griffie van het Geregtshof, en alsdan worden geopend, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Katoen, onmiddelijk ter Lands Waag worden afgeleverd.

Paramaribo, den 29 *Maart* 1848.

(7098) *SEQUESTERS* in de Plant. *Bellevue*, bieden bij inschrijving te koop aan:

29 Balen schoone KATOEN,

(waarvan *twee* van mindere kwaliteit en *geel* zijn,) ter bezigtiging in de Waag.

Waarvan de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 3den April e. k., des morgens ten ten 9 ure, en alsdan worden geopend ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Katoen onmiddelijk ter Lands Waag worden afgeleverd.

Paramaribo, den 29 *Maart* 1848.

(7100) *SEQUESTERS* in de Plant. *John*, bieden bij inschrijving te koop aan:

28 Balen schoone KATOEN
en 10 » Sea Island dito,

ter bezigtiging in de Waag.

Waarvan de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 3den April e. k. des morgens ten 9 ure, en alsdan worden geopend ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de *Katoen* onmiddelijk ter Landswaag worden afgeleverd.

Paramaribo, den 29 *Maart* 1848.

Gewigt der Handelsbetrekkingen van Engeland met Nederland en deszelfs Kolonien.

(*Uittreksel uit de Moniteur des Indes*)

» Gewisselijk is Nederland, in vergelijking met de grootste mogendheden, klein van omvang, heeft het geene zoo aanzienlijke bevolking, en het ware dwaasheid, om zich boven zijne krachten te verheffen; maar er is iets gezochts en te gelijk onwaars en sluws in gelegen, om dit land kleiner te maken dan het werkelijk is, en om in die gesteldheid van eenen staat een voorwendsel te zoeken, om als het ware de begeerigheid op te wekken. Een land, welks bevolking alleen door de vermeerdering van de geboorten boven de sterfgevallen jaarlijks met 30- tot 35,000 zielen toe neemt; dat sedert 1830 een aanwas 400,000 zielen heeft erlangd; een land, dat naar alle zijden uitwegen voor zijne overbevolking zoekt; waar zoo vele ingezetenen van naburige, rijkbevolkte natien heenvloeijen; een land dat groote kapitalen bezit en dat zich ten allen tijde zulke ontzettende opofferingen voor de handhaving van zijn crediet heeft getroost; een land, weleer vermaard door zijne groote ondernemingen en beroemd om zijn vasten, doorzettenden geest in het koloniseren: zulk een land moest men met geen pennetrek geschiktheid ontzeggen: »» om partij te trekken of te bezetten, waar het aanspraak op maakt.""

» Maar, zegt men, waarom hebt gij dan niet meer gekoloniseerd? De redenen daarvan zijn duidelijk: vooreerst, vermits, nadat wij de volkplantingen terug bekomen hadden, er verscheiden jaren noodig waren, om ze op nieuw te regelen; ten andere, omdat, na de scheiding van Belgie, moeijelijkheden van allerlei aard bijkans alle krachten van Nederland in Europa vereischten; en, eindelijk, uit hoofde de volksaard medebrengt, dat de Nederlander met behoedzaamheid te werk ga en zich met geene nieuwe kolonisatie inlate, ten ware hij verzekerd zij, dat hij op stevige grondslagen bouwe. De geschiedenis bewijst het. Nederland is niet achterlijk gebleven; de verbazende ontwikkeling van Java en andere bezittingen bewijst dit genoegzaam: maar het heeft niet te veel in eens willen omvatten. De omzigtigheid ten deze kan aan anderen echter geen regtsgrond schenken. Alles spoort thans ons land aan om eene ruimere vlugt aan de kolonisatie te geven. Werkelijk rijpen dan ook nieuwe ontwerpen van dien aard voor onze Oost- en West-Indische bezittingen, en men mag vertrouwen, dat

de regering en de natie de uitvoering daarvan hier met die vastheid en die geschiktheid zullen doorzetten, welke de zaak vereischt.

»Zou men Engeland, met zijne zoo veel aanzienlijker bevolking, hulpmiddelen en magt, niet kunnen vragen of het ook niet nog grondgebied te bebouwen en te bevolken had?

»Geenszins, wij herhalen het, willen wij de magt onzes lands grooter voorstellen dan zij is; maar het is ook zeer onbillijk, als men dit te gering wil schatten. De Heer Macgregor zegt zelf: »»Ofschoon hun handel onder Napoleon bijkans vernietigd was, zoo zou die staatsman grootelijks in dwaling verkeeren, die het Koningrijk der Nederlanden onder die staten rangschikte, die thans laag in staatkundige beteekenis zijn aangeteekend."" En hij eindigt met eene opmerkelijke vergelijking tusschen Nederland en Spanje te maken, welk laatste land zoo veel uitgestrekter en zoo veel rijker in hulpbronnen van den grond is, maar welke vergelijking toch geenszins in het nadeel onzer magt uitloopt. Wat er echter van de staatkundige magt van Nederland zij, vast staat het, dat de handelsbetrekkingen van Engeland met dien staat van een ondergeschikten rang, de uitvoer van voortbrengselen van zijne nijverheid en handel derwaarts, allerbelangrijkst zijn, ja deze betrekkingen overtreffen die, welke Engeland met staten van den eersten rang heeft. De volgende cijfers bewijzen dit op de sprekendste wijze:

Staat van de waarde der uitvoeren van voortbrengselen en manufacturen uit het vereenigd rijk van Groot-Brittannie.

JAREN.	*Totaal.*	Naar *Nederland.*	Naar *Frankrijk.*	Naar *Rusland.*
	pond. st.	pond. st.	pond. st.	poud st.
1836	53.368,572	2,509,622	1.591,381	1.742,433
1837	42.070,744	3,040,029	1.643,204	2.046,592
1838	50,060.970	3,549,429	2.314,141	1,663,243
1839	53,233,580	3,563,792	3.298.307	2,776,426
1840	51,406,430	3,116,190	2.378,149	1,602,742
1841	51,634,628	3,610.877	2,902,002	1,607,175
1842	47,381,023	3,573,362	3,193,939	1,885,953
1843	52,279.709	3,564,720	2,534,898	1.895,519
1844	58,584,292	3,131,970	2.656.259	2,128,926

»Bij den eersten oogopslag ziet men het groot gewigt van den uitvoer der voortbrengselen van den grond en van de nijverheid van het vereenigd koningrijk naar de Nederlanden. Wie zou gelooven, dat die uitvoer meer dan een derde die van Engeland naar Frankrijk, en meer dan de helft die naar Rusland overtreft? En bij dien jaarlijkschen, zoo regelmatigen uitvoer ter waarde van 3 a 3½ millioen ponden sterling, moet men nog den regtstreekschen uitvoer van Engeland naar de Oost- en West-Indische bezittingen volgen, die onder deze cijfers niet eens is opgenomen.

»Waar het zulke groote belangen geldt, waartoe moeten dan uitvallen strekken, die het innige der betrekkingen, de wederzijdsche belangen slechts kunnen krenken; waartoe verjaarde twisten opgerakeld over kwestien van grondgebied in Indie, op het eigen oogenblik, dat door de vermeerdering en verbetering van de gemeenschap, die betrekkingen van dag tot dag hooger vlugt kunnen nemen." (*Alg. H.*)

KUNST - ONTWIKKELING.

Het is een vrij algemeen verspreid vooroordeel, dat daar waar de belangen des handels en der nijverheid zich vestigen en uitbreiding erlangen, de kunst haar hoofd niet kan verheffen, en hare heldere kleur verliest, zoodra zij die aardsche en niets dan het aardsche beoogende denkwijze nadert. Zonder de tegenbewijzen aan te voeren, welke uit de zaak zelve tegen eene zoodanige bewering oprijzen, voeren wij alleen de afdoende voorbeelden der geschiedenis aan, waaruit zich zelfs laat bewijzen, dat de kunst juist daar bijzonder bloeide, daar hare schoonste scheppingen te voorschijn bragt, waar nevens haar handel en ambachten bloeiden. Was niet Athene eene koopstad en verblijdt zich niet de gansche beschaafde wereld in de weinige overblijfselen van haren verbazenden kunstschat? Had Venetie zijn onmetelijken rijkdom niet te danken aan den koophandel en zijn er na Raphael grootere meesters dan de schilders der lagunenstad? Wie heeft niet gehoord van Hollands handel en tevens van deszelfs Rembrandts, Rubens, Wouwermans, van Dijks en anderen? Was eindelijk niet Neurenberg de meest nijvere stad van Duitschland, toen Albrecht Durer en Peter Vischer daar hunne werkplaatsen openden? In weerwil van alle deze voorbeelden is het met de nieuwe wereld anders gesteld dan met de oude. Hier ontbreekt het zaad der kunst, hetwelk het verledene eens volks als het ware in het tegenwoordige werpt, de aesthetische geest en de in vroegen tijd door denzelven geschapen en aan het nageslacht vermaakte kunstvoorwerpen. Het jonge volk wilde eene mogendheid worden, dit was een ontzaggelijk werk, zoowel in inwendig opzigt als in het meer uitwendige van handel en bedrijf. Men groeide op in drukke werkzaamheden en men gewende er aan, het nuttige boven alles te verheffen. De Amerikaan acht het levendige spel der fantasie als ernstig en koud, de golvende wereld van het schoone onbeduidend, alleen omdat hij niet in staat is dit alles te begrijpen. Geld wil de Yankee maken, en wie bij de verdeeling der aarde, hetwelk zich bij ieder volk zoo goed als bij ieder afzonderlijken persoon vertoont, naar de goederen der aarde grijpt komt niet tot het genot van het hemelsche, juist omdat hij, van het eene verzadigd, het andere niet bemint. Zoo ontstonden reusachtige steden in Amerika, de kolonie gedijden en werden door rijke lieden bewoond, men legde spoorwegen en stoomschepen aan en banken werden opgerigt; maar de weinige kunstenaars, die als van zelf uit zulk een onvruchtbaren grond te voorschijn kwamen, werden in hun land voor niets gerekend. Dit begint thans te veranderen, ten minste gedeeltelijk. De ontwikkeling tot staat is volbragt en het gevoel der bevrediging, der weldadige opgeruimdheid zal, daar het de vrucht van materiele inspanning is, ook wederom de kiem zijn van aesthetische scheppingskracht. Het eerst heeft zich de dichtkunst doen opmerken, om van zoodanige verandering blijk te geven. Wie kent niet Cooper en Irving. Nu is de beeldende kunst aan de beurt en reeds begint hare alvermogende kracht aan het gezigt van broeder Jonathan iets van de ongeliktheid en het houterige voorkomen te benemen, die tot dusver zijn onderscheidend kenteeken waren.

De schilders van Noord-Amerika, die voor den bevrijdings-oorlog leefden, als Benjamin, West, J. S. Copley en G. C. Stuart, worden door de Britten te regt aangemerkt als hun toebehoorende Amerika is slechts hun geboorteland; het gaf hun noch voorbeelden, noch opwekking, noch had het, wanneer men de rigting en de beteekenis van enkele personen wil verklaren uit den geest des volks, over het geheel eenen anderen dan Engelschen geest.

Na de vrij-verklaring is het getal der Noord-Amerikaansche kunstenaars wel aanmerkelijk aangegroeid, maar het zijn, met weinige uitzonderingen, middelmatige talenten. Een bekwame historieschilder was Dunlap. Hij schreef tevens eene geschiedenis der Amerikaansche schilderkunst. Op hem volgt Trumbull, die een tijdlang adjudant van Washington is geweest en verscheiden tooneelen van de gebeurtenissen des bevrijdingsoorlogs heeft geleverd. Vier groote schilderijen van deze soort hangen in het kapitool van Washington. Later werd hij president van de Amerikaansche akademie van kunsten. Behalve deze zoude men kunnen noemen Vanderlyn, die voor zijnen Marius op de puinhoopen van Carthago de gouden prijsmedalje van Napoleon ontving; voorts Allstone, dien men in Italie met Titiaan vergeleek, en Leslie, die te Londen naast Turner en Landseer wordt gesteld.

Onder de beeldhouwers is Powers de eerste, hij woont thans te Florence.

Maar Amerika heeft niet slechts kunstenaars zien geboren worden, het begint ook hen te achten. Te New York wordt jaarlijks eene tentoonstelling van kunstvoorwerpen gehouden, die bij de 400 nommers telt, en dergelijke voorbeelden treft men in andere groote steden aan, b. v. Boston en Philadelphia. Andere inrigtingen ter ondersteuning der kunst zijn de akademie der fraaije kunsten te Pensylvanie en de Unie der Amerikaansche kunst te New-York, een gezelschap van meer dan drie duizend leden, van welke ieder eene jaarlijksche bijdrage stort van 5 doll. Nemen wij nu deze verschijnselen bijeen en trekken wij van het geheel af datgene, wat op andere dan Amerika's rekening behoort, alsdan blijft zooveel zeker, dat onder het volkskarakter der Ver. Staten eene kunstlievende beweging is ontwaakt, die hare vruchten en gewis hare eigenaardige vruchten zal dragen, zoo al niet heden of morgen, dan toch op geen verwijderd tijdstip, en men mag ten gevolge hiervan de boven gestelde oordeelveling derwijze veranderen en tot eene waarheid maken, dat men zegt: in de ontwikkelings-periode van een handeldrijvend volk is de kunst eene onmogelijkheid, doch later wordt zij eene noodwendigheid. (*Alg. H.*)

Te Paramaribo bij J. J. ENGELBRECHT.